

Teza

Komisja dyscyplinarna obligatoryjnie umarza postępowanie dyscyplinarne, jeżeli ustał stosunek pracy obwinionego. Dlatego też brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy przez Wyższą Komisję Dyscyplinarną Służby Cywilnej.

Naruszenie obowiązku

Przestrzegania Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisów prawa oraz rzetelnego i bezstronnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań

Naruszenie zasady sc lub zasady etyki ksc

Nie wskazano w orzeczeniu

Warszawa, 14 września 2016 r.

DSC.ZK.3602.6.2016.KC

ORZECZENIE

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej w składzie:

Przewodniczący: Joanna Piekutowska

Członkowie: Barbara Haładyj
Anna Borowska
Izabela Wereśniak- Masri
Aleksander Dietkow

Protokolant: Krystyna Czechowska

przy udziale:

Rzecznika Dyscyplinarnego w urzędzie dla miasta R. – A. T., powołanego z dniem 16 października 2014 r. po rezygnacji A. P. z pełnionej funkcji,

UZASADNIENIE

W dniu **13 lutego 2014 r.** Kierownik urzędu dla miasta R. – S. K., na podstawie art. 125 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, poleciła Rzecznikowi Dyscyplinarnemu urzędu dla miasta R. wszczęcie postępowania wyjaśniającego w związku z nieterminowym wykonywaniem powierzonych zadań przez inspektora nadzoru budowlanego – D. U. w sprawie (...). Sprawa dotyczyła przygotowania i przedłożenia do podpisu przez obwinionego decyzji zgłaszającej sprzeciw do zamiaru przystąpienia do użytkowania domu jednorodzinnego z garażem, realizowanego na działce nr (...) przy ul. K. w R., z przekroczeniem ustawowego terminu do wniesienia sprzeciwu.

W następstwie polecenia Kierownika urzędu dla miasta R. z dnia 13 lutego 2014 r. przebieg zdarzeń był następujący:

- W dniu 20 lutego 2014 r. przeprowadzona została kontrola wewnętrzna stanu załatwiania spraw prowadzonych przez obwinionego. Z ustaleń tej kontroli sporządzony został protokół załączony do akt sprawy. Z sygnatury akt spraw niezakończonych zawartych w protokole kontroli wynika m.in., że najstarsze niezakończone sprawy datują się od roku 2000. W protokole z kontroli wewnętrznej znajduje się zapis o 184 teczkach aktowych w szafach obwinionego, w tym sprawy przydzielone mu po zmarłym (...) M. S. oraz po zlikwidowanym z dniem 1 stycznia 2012 r. urzędzie w R.
- Kierownik urzędu dla miasta R. – S. K., w dniu 27 marca 2014 r. poleciła Rzecznikowi Dyscyplinarnemu rozszerzenie postępowania wyjaśniającego wobec obwinionego o ustalenia z kontroli wewnętrznej przeprowadzonej w dniu 20 lutego 2014 r. w sprawach, w których ostatnia czynność miała miejsce ponad pół roku temu.
- Rzecznik Dyscyplinarny – A. P., w adnotacji służbowej z dnia 10 kwietnia 2014 r. zawarła informacje o braku zgodności ze stanem faktycznym numerów niektórych spraw wymienionych w poleceniu urzędu dla miasta R. – S. K. z dnia 27 marca 2014 r., sporządzonym w oparciu o ustalenia kontroli wewnętrznej z dnia 20 lutego 2014 r.
- W zawiadomieniu z dnia **10 kwietnia 2014 r.** Rzecznik Dyscyplinarny

poinformował obwinionego D. U. o wszczęciu postępowania wyjaśniającego ogółem w **107 sprawach**. Obwiniony otrzymał zawiadomienie w dniu **16 kwietnia 2014 r.** Tego samego dnia obwiniony otrzymał wezwanie Rzecznika Dyscyplinarnego do złożenia wyjaśnień w dniu **23 kwietnia 2014 r.**

Rzecznik Dyscyplinarny wezwał również do złożenia wyjaśnień w dniu 23 kwietnia 2014 r. kierownika urzędu dla miasta R. – S. K.

- W dniu 23 kwietnia 2014 r. obwiniony stawiał się na wezwanie Rzecznika Dyscyplinarnego w celu złożenia wyjaśnień. Obwiniony zeznał, że pracuje na stanowisku inspektora (...) w urzędzie dla miasta R. dopiero od **1 stycznia 2012 r.** Ponadto obwiniony zeznał, cyt.: *„Problem z terminowym wykonywaniem obowiązków zaczął się od jesieni 2012 r. w momencie kiedy mój przełożony S. K. zaczęła weryfikować sprawdzane przeze mnie oraz pozostałych pracowników zawiadomienia o zakończeniu budowy. Wówczas zawiadomienia które w moim przekonaniu były kompletne, po sprawdzeniu wracały z adnotacjami celem uzupełnienia. Okres ten zbiegł się wówczas z chorobą jednego z inspektorów - mojej koleżanki z pokoju i związanymi z tym Jej dłuższymi nieobecnościami w pracy. ”* Niezależnie od spraw bieżących, obwinionemu przydzielono sprawy zaległe, w tym m.in. po zmarłej koleżance oraz po zlikwidowanym urzędzie w R. Obwiniony zeznał, że otrzymywał upomnienia za niedotrzymywanie terminów do załatwiania spraw, ale się od tych upomnień nie odwoływał.

W aktach sprawy znajduje się wiele pism z wyjaśnieniami obwinionego o przyczynie opóźnień w załatwianiu spraw. Podawaną przyczyną jest z reguły duża ilość spraw rozpatrywanych równoległe.

- W dniu 23 kwietnia 2014 r. wyjaśnienia złożył również Kierownik urzędu dla miasta R. – S. K. S. K. zeznała, że w 2013 r. obwiniony otrzymał 3 upomnienia pisemne dotyczące ogółem 6 spraw z powodu nieterminowego wykonywania powierzonych mu zadań oraz 2 z nich dotyczyły dodatkowo nie wykonywania poleceń służbowych. Ze względu na brak poprawy skierowany został wniosek do Rzecznika Dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania wyjaśniającego. Kierownik dla miasta R. – S. K., w ramach składanych wyjaśnień, poleciła **włączenie do postępowania wyjaśniającego sprawy o sygnaturze (...).**
- Rzecznik Dyscyplinarny w zawiadomieniu z dnia 5 maja 2014 r. poinformował obwinionego o zakończeniu postępowania wyjaśniającego z pouczeniem

o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym. Obwiniony otrzymał zawiadomienie w dniu **5 maja 2014 r.**

- W dniu **13 maja 2014 r.** Rzecznik Dyscyplinarny skierował do Komisji dyscyplinarnej I instancji wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec D. U., zawierający **dwa zarzuty:**

1) naruszenie obowiązku określonego w art. 76 ust. 1 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, tj. braku przestrzegania Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisów prawa w postaci art. 54 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane w sprawie nr (...), polegające na przekroczeniu ustawowego terminu do wniesienia sprzeciwu określonego w art. 54 ustawy Prawo budowlane w sprawie oddania do użytkowania domu jednorodzinnego z garażem, realizowanego na działce nr (...) przy ul. K. w R., który upływał w dniu **11 lutego 2014 r.**, poprzez sporządzenie i przekazanie przełożonemu do sprawdzenia projektu decyzji zgłaszającej sprzeciw do użytkowania w dniu **13 lutego 2014 r.**

2) naruszenie ustawowych terminów określonych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego lub w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, a tym samym naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej określonych w art. 76 ust. 1 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, poprzez zaniechanie w okresie od 20 sierpnia 2013 r. do 20 lutego 2014 r. podejmowania czynności (ostatnia czynność miała miejsce ponad pół roku temu) w ogółem **107** sprawach oznaczonych jako: (...), sprawa K. (bez numeru) oraz (...).

Rzecznik Dyscyplinarny skierował wniosek na podstawie art. 125 ust.2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o *służbie cywilnej*, wnosząc o wymierzenie obwinionemu kary określonej w art. 114 ust.2 pkt 1 ustawy o służbie cywilnej, tj. kary upomnienia.

- Wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego wpłynął do Komisji dyscyplinarnej I instancji w dniu **14 maja 2014 r.**, **ale nadany został w polskiej placówce pocztowej w dniu 13 maja 2014 r.**
- Przewodniczący Komisji dyscyplinarnej I instancji w zarządzeniu z dnia **29 lipca 2014 r.** wyznaczył skład komisji dyscyplinarnej, skierował sprawę do rozpoznania na rozprawie w dniu **1 września 2014 r.** oraz polecił doręczenie obwinionemu

wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego o ukaranie. W dniu 30 lipca 2014 r. zarządzenie zostało doręczone obwinionemu.

- **Obwinionemu nie doręczono wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 13 maja 2014 r. o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.**
- W dniu 8 sierpnia 2014 r. Przewodniczący Składu Orzekającego Komisji dyscyplinarnej I instancji skierował wezwanie do D. U. do stawienia się w charakterze obwinionego na rozprawie w dniu 1 września 2014 r.
- Wezwanie na rozprawę w dniu 1 września 2014 r. skierowane zostało również do S. K. – kierownika urzędu dla miasta R., która w piśmie z dnia 18 sierpnia 2014 r. poinformowała o urlopie wypoczynkowym w okresie od 27 sierpnia do 16 września 2014 r.
- Przewodniczący Komisji dyscyplinarnej I instancji w zarządzeniu z dnia **8 września 2014 r.** wyznaczył termin rozprawy na **24 września 2014 r.** Obwiniony otrzymał zarządzenie w dniu 11 września 2014 r.
- W dniu **16 września 2014 r.** Przewodniczący Składu Orzekającego Komisji dyscyplinarnej I instancji skierował wezwanie do D. U. do stawienia się w charakterze obwinionego na rozprawie w dniu **24 września 2014 r.** Wezwanie w dniu 18 września 2014 r. doręczone zostało do sekretariatu urzędu dla miasta R.
- Na rozprawie w dniu **24 września 2014 r.**, w związku z informacją obwinionego o braku otrzymania wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 13 maja 2014 r., Komisja dyscyplinarna I instancji przekazała obwinionemu wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania. Przekazano również obwinionemu zarządzenie z dnia 23 września 2014 r. o zmianie Przewodniczącego Składu Orzekającego. W toku rozprawy, odnośnie zarzutu pierwszego obwiniony przyznał, że istotnie źle obliczył termin 21 dni do wniesienia sprzeciwu. Co do zarzutu drugiego obwiniony wyjaśnił, że większość spraw w nim określonych została wszczęta przed jego zatrudnieniem w urzędzie dla miasta R. Brak działań przez ostatnie pół roku w niektórych z tych spraw obwiniony wyjaśnił koniecznością załatwiania innych spraw bieżących. Obwiniony podał, że miał około 20 spraw własnych i przejął około 100 spraw po zmarłej koleżance.
- Na rozprawie w dniu 24 września 2014 r. przed Komisją dyscyplinarną I instancji,

Kierownik urzędu dla miasta R. – S. K., złożyła m.in. wyjaśnienia następującej treści, cyt. : „**W urzędzie nie jest prowadzona kontrola terminowości spraw prowadzonych przez pracowników.**” oraz cyt.: „*Po trzech upomnieniach Obwinionego oraz przed pierwszą oceną w służbie cywilnej postanowiłam ustalić terminowość spraw prowadzonych przez Obwinionego.* ”

- Komisja dyscyplinarna I instancji, po wysłuchaniu zeznań, odroczyła rozprawę do dnia **13 października 2014 r.** Przewodniczący Składu Orzekającego zobowiązał Rzecznika Dyscyplinarnego do przedłożenia dokumentów związanych z upomnieniami udzielonymi obwinionemu a także do doprecyzowania przedmiotu 100 spraw wymienionych w zarzucie drugim oraz do precyzyjnego wskazania ile spraw przekazano Obwinionemu po zmarłej M. S.
- W dniu **30 września 2014 r.** Rzecznik Dyscyplinarny przygotował Adnotację służbową na potrzeby uzupełnienia dokumentów dla Komisji dyscyplinarnej I instancji. Z Adnotacji wynika m.in., że we wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 13 maja 2014 r. błędnie podany został numer sprawy (...), którą prowadził inny referent. Zdaniem Rzecznika Dyscyplinarnego prawidłowy numer tej sprawy to (...). W Adnotacji zawarto również informację, że **85 spraw** obwiniony otrzymał po poprzednikach.
- Rzecznik Dyscyplinarny w dniu 6 października 2014 r. przekazał Komisji dyscyplinarnej I instancji swoją Adnotację z dnia 30 września 2014 z wykazem spraw prowadzonych przez obwinionego oraz trzy upomnienia skierowane do obwinionego w trybie art. 115 ust. 1 ustawy o służbie cywilnej: z dnia 23 października 2013 r., 4 lipca 2013 r. i 2 kwietnia 2013 r. Obwiniony od tych upomnień nie wnosił sprzeciwu.
- W dniu 12 października 2014 r. obwiniony złożył pisemne wyjaśnienia z których wynika, że pomimo dokładania wszelkiej staranności w załatwianiu spraw i pracy „po godzinach”, nie udaje mu się dotrzymać wszystkich terminów do załatwienia spraw ze względu na ich dużą liczbę. Obwiniony ponadto zwraca uwagę na brak wystarczającego przeszkolenia w realizacji powierzonych zadań oraz na podobne kłopoty z dotrzymaniem terminów przez innych pracowników urzędu. Wyjaśnienia obwinionego dołączone zostały do protokołu rozprawy przeprowadzonej w dniu 13 października 2014 r.
- W protokole z rozprawy z dnia 13 października 2014 r. znajduje się zapis

o niedoprecyzowaniu przez Rzecznika Dyscyplinarnego przedmiotu spraw w zarzucie drugim.

- W aktach sprawy brak jest adnotacji o terminie i sposobie ogłoszenia orzeczenia obwinionemu i Rzecznikowi Dyscyplinarnemu.
- W dniu 28 października 2014 r. pisemne orzeczenie Komisji dyscyplinarnej I instancji datowane na 13 października 2014 r. wpłynęło do sekretariatu urzędu dla miasta R., obwiniony otrzymał orzeczenie z karą nagany w dniu **31 października 2014 r.**
- Obwiniony w dniu **14 listopada 2014 r.** wniósł odwołanie od orzeczenia Komisji dyscyplinarnej I instancji zarzucając mu:
 - 1) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż obwiniony dopuścił się naruszenia obowiązków członka korpusu służby cywilnej polegającego na zawinionym nieterminowym załatwianiu spraw i przekroczeniu ustawowego terminu do wniesienia sprzeciwu w sprawie o sygnaturze (...) (zarzut nr 1) oraz zaniechaniu podejmowania czynności w sprawach wymienionych w treści orzeczenia (zarzut nr 2), podczas gdy w rzeczywistości zarzucane uchybienia były wynikiem okoliczności przez obwinionego nie zawinionych oraz od obwinionego niezależnych w postaci zbyt dużej ilości przydzielanych spraw spowodowanej m.in. niedoborem pracowników oraz koniecznością przejęcia spraw zlikwidowanego urzędu w R.;
 - 2) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż obwiniony dopuścił się naruszenia obowiązków członka korpusu służby cywilnej polegającego na zawinionym nieterminowym załatwianiu spraw i przekroczeniu ustawowego terminu do wniesienia sprzeciwu w sprawie o sygnaturze (...) (zarzut nr 1) oraz zaniechaniu podejmowania czynności w sprawach wymienionych w treści orzeczenia (zarzut nr 2), podczas gdy w rzeczywistości zaistniała konieczność przejęcia przez obwinionego spraw po zmarłym inspektorze nadzoru budowlanego, wśród których znajdowały się również sprawy charakteryzujące się przewłoką postępowania;
 - 3) naruszenie § 31 ust.2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. (Dz.U. Nr 60, poz. 493) poprzez wskazanie błędnej podstawy prawnej, w oparciu o którą wydano zaskarżone orzeczenie;
 - 4) naruszenie § 32 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9

kwietnia 2009 r. (Dz.U. Nr 60, poz. 493) poprzez brak opisu czynu stanowiącego naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej,

5) naruszenie § 32 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. (Dz.U. Nr 60, poz. 493) poprzez brak podania kwalifikacji prawnej,

6) naruszenie § 15 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. (Dz.U. Nr 60, poz. 493) poprzez brak doręczenia obwinionemu egzemplarza wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, co uniemożliwiło obwinionemu skuteczną obronę.

Obwiniony w odwołaniu wnosił o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie od zarzucanych czynów lub ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W dniach 25 marca 2015 r. i 27 maja 2015 r. rozprawy przed WKDSC nie odbyły się ze względu na zwolnienie lekarskie obwinionego.

W piśmie z dnia **27 stycznia 2016** r. Rzecznik Dyscyplinarny poinformował WKDSC, że urząd dla miasta R. rozwiązał umowę o pracę z D. U. bez wypowiedzenia w trybie art. 53 §1 pkt 1 lit. b Kodeksu pracy, tj. z powodu niezdolności pracownika do pracy wskutek choroby trwającej dłużej niż łączny okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia i zasiłku oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze 3 miesiące.

Kolejna rozprawa przed WKDSC wyznaczona na dzień 20 kwietnia 2016 r. nie odbyła się ze względu na zwolnienie lekarskie Rzecznika Dyscyplinarnego.

Rozprawa przed WKDSC odbyła się zgodnie z wymogiem art. 126 ust.3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o *służbie cywilnej* w dniu 14 września 2016 r.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej, po zapoznaniu się z materiałem dowodowym oraz po przeprowadzeniu rozprawy, ustaliła i zważyła co następuje:

Zgodnie z § 34 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. *w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej*, Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej rozpatruje odwołanie od orzeczenia komisji dyscyplinarnej wydanego w I instancji w granicach zarzutów podniesionych w odwołaniu. Jako organ odwoławczy, WKDSC zobowiązana jest jednak w każdym przypadku w pierwszej kolejności, z urzędu, do kontroli formalnej orzeczenia

wydanego przez komisję dyscyplinarną I instancji oraz do ustalenia stanu faktycznego w dacie orzekania.

W niniejszej sprawie występują okoliczności nakazujące umorzenie postępowania dyscyplinarnego ze względu na ustanie stosunku pracy obwinionego w urzędzie dla miasta R. i w służbie cywilnej, co zostało potwierdzone przez obwinionego i przez Rzecznika Dyscyplinarnego na rozprawie przed WKDSC w dniu 14 września 2016 r. Zgodnie z § 25 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009r. w sprawie *postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej* (Dz. U. Nr 60, poz. 493), postępowanie dyscyplinarne podlega umorzeniu jeżeli ustał stosunek pracy obwinionego.

Niemniej jednak WKDSC stwierdza, że odwołanie obwinionego jest zasadne i zwraca uwagę na nieprawidłowości w postępowaniu przeprowadzonym przez Komisję dyscyplinarną I instancji oraz w wydanym orzeczeniu:

- 1) Z formalnej kontroli orzeczenia Komisji dyscyplinarnej I instancji wynika, że sentencja w orzeczeniu z dnia 13 października 2014 r., do którego dołączono uzasadnienie, nie została podpisana przez członków Komisji dyscyplinarnej I instancji. Podpisane zostało tylko uzasadnienie orzeczenia. Sentencja orzeczenia podpisana została w orzeczeniu niezawierającym uzasadnienia.
- 2) Jak słusznie zauważył obwiniony, w podstawie prawnej orzeczenia Komisji dyscyplinarnej I instancji podany został § 31 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie *postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej*, który służy do uniewinnienia obwinionego od zarzucanego mu czynu stanowiącego naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej w postępowaniu prowadzonym w trybie art. 115 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o *służbie cywilnej*, co w rozpoznawanej sprawie nie miało miejsca.
- 3) WKDSC stwierdza ponadto następujące braki formalne w części dyspozytywnej orzeczenia:
 - brak podania kwalifikacji prawnej czynów oraz ustawowej podstawy prawnej do orzekania i wymierzenia kary,
 - brak podania daty popełnienia czynów, będących przedmiotem postępowania dyscyplinarnego,

- brak opisu czynów i ich skutków, w tym brak przytoczenia numeru i opisu sprawy (...), która stanowiła pierwszy zarzut stawiany obwinionemu,
 - brak spójności pomiędzy częścią dyspozytywną orzeczenia a jego uzasadnieniem, w tym m.in. różnica w oznaczeniu numeru jednej ze spraw: w części dyspozytywnej orzeczenia podany jest numer (...), w uzasadnieniu orzeczenia podany jest natomiast numer (...). Brak opisu sprawy w orzeczeniu uniemożliwia ustalenie, czy jest to tylko błąd w numerze sprawy, czy też w/w sprawy dotyczą różnych postępowań prowadzonych przez urząd dla miasta R.,
 - brak rozpoznania i odniesienia się do wszystkich spraw zawartych we wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 13 maja 2014 r.: na **107 spraw** zawartych we wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego w zarzucie nr 2, Komisja dyscyplinarna I instancji w części dyspozytywnej orzeczenia z dnia 13 października 2014 r. przytoczyła **74 sprawy**, co oznacza brak rozpoznania w **35** sprawach z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego. Ponadto w dwóch sprawach opisanych poniżej w punkcie 4, Komisja dyscyplinarna I instancji orzekła bez wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania.
- 4)** Numery dwóch spraw wymienionych w części dyspozytywnej orzeczenia Komisji dyscyplinarnej I instancji nie występują we wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego. Są to sprawy :
- (...) (we wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego występuje sprawa o podobnym numerze (...), ale ze względu na brak opisu sprawy nie można stwierdzić, czy chodzi tylko o błąd polegający na pominięciu cyfry „0” w orzeczeniu Komisji dyscyplinarnej I instancji czy też sprawa dotyczy innego zakresu postępowania przed urzędem dla miasta R.),
 - (we wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego występuje sprawa o numerze (...), która następnie w wyjaśnieniu Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 6 października 2014 r. zmieniona została na sprawę o numerze (...)).
- Postępowanie w dwóch w/w sprawach prowadzone było bez podstawy prawnej, ponieważ Komisja dyscyplinarna nie może prowadzić postępowania dyscyplinarnego bez wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego, który wszczyna postępowanie.
- 5)** W zakresie zarzutu drugiego stawianego obwinionemu WKDSC zauważa, że zarówno wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego, jak i orzeczenie Komisji

dyscyplinarnej I instancji nie spełniają wymagań formalnych. Z orzecznictwa sądowego wynika, że każdy zarzut stawiany obwinionemu należy rozpatrzyć i orzec co do istoty sprawy. Nie jest dopuszczalne postawienie obwinionemu jednego zarzutu obejmującego cały ciąg czynów, jak i przypisanie obwinionemu w orzeczeniu Komisji dyscyplinarnej jeden raz całego ciągu czynów. Konieczne jest przypisanie oddzielnie każdego z czynów wchodzących w skład ciągu ze wskazaniem kwalifikacji prawnej każdego z nich, podanie daty popełnienia czynów i ich skutków.

Zgodnie z orzecznictwem sądowym winy nie można opierać na przypuszczeniach, lecz na dowodach. Konsekwencją wynikającą z zasady domniemania niewinności jest konieczność wydania wyroku uniewinniającego nie tylko z powodu całkowitego obalenia oskarżenia, ale również wtedy, gdy oskarżenie nie zostało dostatecznie udowodnione ze względu na występujące wątpliwości. Oznacza to, że udowodnienie winy musi być całkowite, pewne i wolne od wątpliwości.

Z powodu nieprawidłowości w przeprowadzonym postępowaniu i w orzeczeniu Komisji dyscyplinarnej I instancji, orzeczenie Komisji dyscyplinarnej 1 instancji musi być uchylone w całości w celu wyeliminowania go z obiegu prawnego. W obecnym stanie faktycznym, do rozstrzygnięcia Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej zastosowanie ma **§ 25 pkt 1** rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009r. w sprawie *postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej* (Dz. U. Nr 60, poz. 493), nakazujący umorzenie postępowania dyscyplinarnego w sytuacji ustania stosunku pracy.

Biorąc pod uwagę powyższe, Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej orzekła jak w sentencji.

POUCZENIE:

Od niniejszego orzeczenia stronom oraz Szefowi Służby Cywilnej przysługuje odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania Obwinionego sądu apelacyjnego - sądu pracy i ubezpieczeń społecznych za pośrednictwem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący: Joanna Piekutowska

Członkowie: Barbara Haładyj
Anna Borowska
Izabela Wereśniak- Masri
Aleksander Dietkow